

Estimat fill:

L'estada a Bellaterra, aquest matí, dedicat a la jardineria, fa que ara t'escrigui amb premiositat, per disposar de poc temps. Val més poc que gens, però, i així aconsegueixo el tràmit de contestar a la teva del 5.

També nosaltres, gràcies a Déu, seguim bé ~~tanbé~~ de salut. La setmana passada (la del 2 al 7) patírem uns dies de baixa temperatura, típicament hivernals, tot el contrari dels calurosos que tingueren a Mèxic. La gent del carrer ho atribueix a les provatures atòmiques i els savis comparteixen el criteri de les taques solars. Tot de sobte la cosa s'ha normalitzat i ara gaudim uns dies deliciosament primaverals.

Dels "nostres" exiliats, mes o menys importants, en sé poques coses. Llevat dels que han retornat, dels que romanen escampats pel món a penes se'n diu res. D'en Benguerel, que té un peu a Catalunya i un peu a Xile, per converses sostingudes amb l'Aymà, havia tingut l'impressió de què la seva condició d'escriptor no li enfosquia pas cap de les seves bones qualitats de comerciant, i és ell, segurament, qui, per a sostenir a en Sales, va deslligar-se de l'Aymà (de fet, el mecenes del "Club dels novel·listes" era en Benguerel), arrossegant a l'Oliver, una mica abúlic, o, si vols, "tant se m'endona", en la seva sortida. L'Aymà s'ha desinflat. Tinc el propòsit d'anar-lo a veure, però mai trobo l'ocasió. I el "Club" s'aguantarà mentre en Sales, en Benguerel i l'Oliver tinguin ^{quelles} ~~quelles~~ ^{obres} per a publicar.

En Virgili (el Tomàs) és, en efecte, un bon amic. Havia estat, amb en Graus, abans de la voga de les transparencies, el meu millor col·laborador. Ara, per sort d'ell, s'ha associat amb un "capitalista" i regenta una important indústria d'estampats. La cosa l'hi pervingué per les seves creacions reeixidíssimes. Precisament per la seva lleialtat i gentilesa, me l'estimo molt, i a desgrat ~~de~~ que ara no tenim relacions, diemne "comercials", les seguim en el millor terreny, que és el de l'amistat. Es daleix per a trobar un recés a Bellaterra, on passar-hi l'estiu amb la família. Jo he fet el què he pogut, endebades, perquè no hi ha ni un forat per a llogar. No defalleixo, però, i seguiré "donant veus", perquè m'agradaria tenir-lo com a veu de temporada. Avui mateix li telefonaré explicant-~~de~~ el què em dius del seu germà. No ho vaig fer de seguida de rebre la teva carta, perquè he tingut una setmana molt moguda. Del dilluns al divendres he tingut gent de Toulouse, agradable, tant com vulguis, però "emprenyadora". Empro el mot, com ho fa en una de les seves novel·les l'Amat Piniella, (em sembla), assegurant que no en troba un altre més gràfic i expressiu. (També podria ésser en Joaquim Cases qui ha fet semblant manlleu a ^{la dita} popular, però no tinc temps de comprovar-ho, i tampoc val la pena).

Incluc un retall del "Correo catalán" d'ahir i no hi faig comentaris. Com a notícia literària ja es suficient, per avui.

Seguim pensant amb el vostre retorn. En parlem cada dia. Fem tota mena de plans i de projectes i esperem que vosaltres, per la vostra part, els feu també, amb el ferm propòsit de no recular. No deixis d'explicar-me'ls, ni esquivis cap recurs que pugui ajudar-te. Em complauen els teus èxits com a dibuixant i m'enorgulleix que els reconeguin personatges de "pro" com el Ministre d'Educació, de Mèxic i l'escriptor Solana. De vegades aquestes espurnes d'èxit son d'utilitat.

Espero amb gran dalit la carta explicant-me l'acolliment que entre els nens i la Rosa ha tingut el nostre gest d'abrir-vos els braços per ~~e~~ rebre-us, i sapiguen tots que els mantenim ben ~~oberts~~ ^{oberts}, mes esperançats que mai

amb tot amor (aldè, Fabra)